

प्रातसन्ध्योपसना

१. प्रावृत्तुख उदवृत्तुख ऐशान्याभिमुखो वा भूत्वा मणिबन्धपर्यन्तं हस्तौ जानुपर्यन्तं पादौ च प्रक्षाल्य मुखं च सम्मृज्य ऊर्ध्वजानुरूपविश्य त्रिगचामेत्

जीवास्थेति पञ्चमन्त्रात्मक सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – प्रथममन्त्रस्य आसुर्यनुष्टुप्
द्वितीयस्य साम्न्यनुष्टुप् तृतीयस्य आसुरीगायत्री चतुर्थस्य साम्न्युष्णिक् छन्दांसि –
आचमने विनियोगः

जीवा स्थ॑ जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । १ ।

उपजीवा स्थोप॑ जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । २ ।

संजीवा स्थ॑ सं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । ३ । (इति त्रिगचाम्य)

जीवला स्थ॑ जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । ४ । (इति आकुञ्जितोष्टमास्यं

द्विः प्रमृज्य पाणिं प्रक्षाल्य सब्वं पाणिं पादौ च प्रोक्ष्य सजलकरेण शिरश्चक्षुषी नासिके

श्रोत्रे चालभ्य

इन्द्र जीवेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – इन्द्रादयो मन्त्रोक्ताः देवताः – गायत्री छन्दः
आत्मानुमन्त्रणे विनियोगः

इन्द्रं जीवं सूर्यं जीवं देवा जीवा जीव्यासमहम् । सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ (इति
हृदयमनुमन्त्रयेत्)

२. आपोहिष्टेति सूक्तस्य सिन्धुद्वीप ऋषिः अपानपात् सोम आपश्च देवताः – गायत्री
छन्दः – मार्जने विनियोगः

आपो हि षष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥ १ ॥
यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥ २ ॥
तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥ ३ ॥
ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्वर्णीनाम् । अपो याचामि भेषजम् ॥ ४ ॥ – (इति
प्रतिमन्त्रं सजलकुशौः शिरोऽभिषिञ्चेत्)

३. प्राणायामं कुर्यात्

ॐकारस्य ब्रह्मा ऋषिः दैवीगायत्री छन्दः परमात्मा देवता । भूर्भुवस्वरित्यासां
प्रजापतिः ऋषिः गायत्री त्रिष्टुप् जगतीति क्रमेण छन्दांसि अग्निवाक्यादित्या देवताः।
जनदिति व्याहृतेः प्रजापतिः ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः चन्द्रमा देवता ।

वृथत्करतुहन्महच्छमोमित्यासां प्रजापतिः ऋषिः बृहती छन्दः चित्ररथो देवता ।

गायत्र्याः विश्वामित्र ऋषिः गायत्री छन्दः सविता देवता । गायत्रीशिरसः प्रजापतिः

ऋषिः यजुश्छन्दः ब्रह्माग्निवाय्वादित्या देवताः प्राणायामे विनियोगः

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ जनत् ॐ वृथत् ॐ करत् ॐ गुहत् ॐ महत्

ॐ तत् ॐ शं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात्

ओमापोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ।

दक्षिणाङ्गुष्ठेन दक्षिणनासापुटं सम्मीङ्घ वामनासापुटेन शनैः शनैः वायुमाकृष्योदरं

परिपूर्य अपराभिश्चतुर्भिरनुलीभिः यथायोगं वामनासापुटं सम्मीङ्घ कुम्भके एव

प्राणायाममन्त्रं यथाशक्तिर्त्रिवा जपित्वा शनैः शनैः दक्षिणनासापुटेन वायुं विरेचयेत्

४. पुनराचम्य

५. उत्तिष्ठन् हरिःसुपर्णेति मन्त्रेण दक्षिणहस्तस्थं जलमभिमन्त्र चतुर्वारमुत्सृजेत्

हरिः सुपर्णेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – सूर्यो जातवेदाः देवताः – जगती छन्दः – सूर्यार्घ्यप्रदाने विनियोगः

हरिः सुपर्णो दिवमारुहोऽर्चिषा ये त्वा दिप्सन्ति दिवमुत्पत्तन्तम् ।

अव तां जहि हरसा जातवेदोऽबिभ्युग्रोऽर्चिषा दिवमा रौह सूर्य ॥ १ ॥

६. तत् अभयं नः इति सूक्तेन सूर्यमुपतिष्ठेत्

अस्य श्री अथर्ववेदस्य एकोनविंशत् काण्डस्य अभयं नः इति मन्त्रस्य – अथर्वा
ऋषिः – मन्त्रोक्ताः देवताः – जगती छन्दः – अभयं मित्रातिति मन्त्रस्य निष्टुप् छन्दः –
उपस्थाने विनियोगः

अभयं नः करत्यन्तरिक्षमभयं द्यावापृथिवी उभे इमे ।

अभयं पश्चादभयं पुरस्तादुत्तरादधरादभयं नो अस्तु ॥

अभयं मित्रादभयममित्रादभयं ज्ञातादभयं पुरोयः ।

अभयं नक्तमभयं दिवा नः सर्वा आशा मम मित्रं भवन्तु ॥

७. अथ गायत्रीजपप्रकारः

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम् । गायत्रीं छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः ।

ओऽजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धामनामासि विश्वमसि विश्वायु –

- स्सर्वमसि सर्वायुरभिभूरों गायत्रीमावाहयामि ।

इति गायत्रीमावाह्या गायत्रीविनियोगं स्मृत्वा यथाक्षरं दैवतं रूपञ्च मनसि समाधाय

अष्टकादशादि संख्यान्वितां प्रणवव्याहृतिपूर्विकां प्रणवान्तां गायत्रीं जपेत् ॥

प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिर्देवीगायत्री छन्दः परमात्मा देवता । महाव्याहृतीनां प्रजापतिः

ऋषिः गायत्र्युष्णिगनुषुष्ठुष्ठन्दांसि अग्निवाय्वादित्या देवताः

गायत्र्याः विश्वामित्र ऋषिगर्यत्री छन्दः सविता देवता जपे विनियोगः

८. प्रार्थना

पश्येमेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – सूर्यो देवता – प्राजापत्यागायत्री छन्दः – प्रार्थनायां
विनियोगः

पश्येम शरदः शतम् । १ । जीवेम शरदः शतम् । २ ।

बुध्येम शरदः शतम् । ३ । रोहेम शरदः शतम् । ४ ।

पूषेम शरदः शतम् । ५ । भवेम शरदः शतम् । ६ ।

भूयेम शरदः शतम् । ७ । भूयसीः शरदः शतात् । ८ ।

इन्द्र जीवेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – इन्द्रादयो मन्त्रोक्ताः देवताः – गायत्री छन्दः – प्रार्थनायां विनियोगः

इन्द्र जीव सूर्यं जीव देवा जीवा जीव्यासमहम् । सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥

९. सावित्रीविसर्जनम्

स्तुता मयेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – गायत्री देवता – पञ्चपदाऽतिजगती छन्दः – सावित्रीविसर्जने विनियोगः

स्तुता मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्तां पावमानी द्विजानाम् ।

आयुः प्राणं प्रजां पशुं कीर्ति द्रविणं ब्रह्मवर्चसम् ।

मह्यं दत्त्वा व्रजत ब्रह्मलोकं ॥

इति गायत्री विसर्ज्य

१०. कृताङ्गलिर्भूम्यलग्नपादमूलो भूलग्नैकचरणो भूलग्नैकचरणार्द्धमात्रो वा

यथार्थमुपतिष्ठेत्

उदीरणा इति मन्त्रस्य अर्थवा ऋषिः - भूमिर्देवता - अनुष्टुप् छन्दः - उपस्थाने विनियोगः

उदीरणा उतासीनास्तिष्ठन्तः प्रक्रामन्तः ।

पदभ्यां दक्षिणसव्याभ्यां मा व्यथिष्महि भूम्याम् ॥

सूर्यस्येति पञ्चमन्त्राणां - ब्रह्मा ऋषिः - मन्त्रोक्ताः देवताः - प्रथममन्त्रस्य विराट्पुरस्ताद्
बृहती द्वितीयस्य पुर उष्णिक् त्रितीयपञ्चमयोः आर्षीगायत्री चतुर्थस्य विरात्विषमागायत्री
छन्दांसि - ऊपरस्थाने विनियोगः

सूर्यस्यावृतमन्वावर्ते दक्षिणामन्वावृतम् ।

सा मे द्रविणं यच्छतु सा मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

दिशो ज्योतिष्मतीरभ्यावर्ते ।

ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

सप्तऋषीनभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

ब्रह्माभ्यावर्ते ।

तन्मे द्रविणं यच्छतु तन्मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

ब्राह्मणां अभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

असपलमिति सूक्तस्य – अथर्वा ऋषिः – मन्त्रोक्ताः देवताः – प्रथमस्य अनुष्टुप्, द्वितीयस्य
सप्तपदाबृहतीगर्भातिशक्वरी छन्दसी – उपस्थाने विनियोगः

असपलं पुरस्तात्पश्चान्नो अभयं कृतम् ।

सविता मा दक्षिणत उत्तरान्मा शचीपतिः । १ ।

दिवो मादित्या रक्षन्तु भूम्या रक्षन्त्वग्नयः ।

इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्तादश्चिनावभितः शर्म यच्छताम् ।

तिरश्चीनधन्या रक्षतु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतः सन्तु वर्म ॥ २ ॥

यस्मात्कोशादिति सूक्तस्य भृगवज्ञिरा ब्रह्मा ऋषिः – परमात्मा देवाश्च देवताः – त्रिष्टुप् छन्दः
– उपस्थाने विनियोगः

यस्मात्कोशादुदभिराम वेदं तस्मिन्नन्तरव दध्म एनम् ।

कृतमिष्टं ब्रह्मणो वीर्यङ्ण तेन मा देवास्तपसावते ह ॥

मान्यन्दिनसन्ध्योपासना

१. प्राञ्चुख उदञ्चुख ऐशान्याभिमुखो वा भूत्वा मणिबन्धपर्यन्तं हस्तौ जानुपर्यन्तं पादौ च प्रक्षाल्य मुखं च सम्भूज्य ऊर्ध्वजानुरूपविकल्प त्रिगच्छामेत्

जीवास्थेति पञ्चमन्त्रात्मक सूक्ष्मस्य ब्रह्मा ऋषिः – प्रथममन्त्रस्य आसुर्यनुष्टुप् द्वितीयस्य साम्न्यनुष्टुप् तृतीयस्य आसुरीगायत्री चतुर्थस्य साम्न्युष्णिक् छन्दांसि – आचमने विनियोगः

जीवा स्थं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । १ ।

उपजीवा स्थोपं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । २ ।

संजीवा स्थं सं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । ३ । (इति त्रिगच्छाम्य)

जीवला स्थं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । ४ । (इति आकुञ्चितोष्टमास्यं

द्विः प्रमूज्य पाणिं प्रक्षाल्य सब्यं पाणिं पादौ च प्रोक्ष्य सजलकरेण शिरश्चक्षुषी नासिके

श्रोत्रे चालभ्य

इन्द्र जीवेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः - इन्द्रादयो मन्त्रोक्ताः देवताः - गायत्री छन्दः
आत्मानुमन्त्रणे विनियोगः

इन्द्रं जीवं सूर्यं जीवं देवा जीवा जीव्यासं महम् । सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ (इति
हृदयमनुमन्त्रयेत्)

२. आपोहिष्ठेति सूक्तस्य सिन्धुद्वीप ऋषिः अपानपात् सोम आपश्च देवताः - गायत्री
छन्दः - मार्जने विनियोगः

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥ १ ॥

यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥ २ ॥

तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥ ३ ॥

ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्वर्षणीनाम् । अपो याचामि भेषजम् ॥ ४ ॥ - (इति

प्रतिमन्त्रं सजलकुशैः शिरोऽभिषिञ्चेत्)

३. प्राणायामं कुर्यात्

ॐकारस्य ब्रह्मा ऋषिः दैवीगायत्री छन्दः परमात्मा देवता । भूर्भुवस्वरित्यासां
प्रजापतिः ऋषिः गायत्री त्रिष्टुप् जगतीति क्रमेण छन्दांसि अग्निवाक्यादित्या देवताः।
जनदिति व्याहृतेः प्रजापतिः ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः चन्द्रमा देवता ।
वृथत्करत्गुहन्महच्छमोमित्यासां प्रजापतिः ऋषिः बृहती छन्दः चित्ररथो देवता ।
गायत्र्याः विश्वामित्र ऋषिः गायत्री छन्दः सविता देवता । गायत्रीशिरसः प्रजापतिः
ऋषिः यजुश्छन्दः ब्रह्माग्निवाक्यादित्या देवताः प्राणायामे विनियोगः
ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ जनत् ॐ वृथत् ॐ करत् ॐ गुहत् ॐ महत्
ॐ तत् ॐ शं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि थियो यो नः प्रचोदयात्
ओमापोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ।

दक्षिणाङ्गुष्ठेन दक्षिणनासापुटं समीद्वा वामनासापुटेन शनैः शनैः वायुमाकृष्टोदरं
परिपूर्य अपरभिश्चतुर्भिरन्गुलीभिः यथायोगं वामनासापुटं समीद्वा कुम्भके एव
प्राणायाममन्त्रं यथाशक्तिर्त्रिवा जपित्वा शनैः शनैः दक्षिणनासापुटेना बायुं विरेचयेत्

४. पुनराचम्य

५. उत्तिष्ठन् उदुत्यमिति मन्त्रेण दक्षिणहस्तस्थं जलमभिमन्त्र्य प्रथमार्घ्यम् चित्रं

देवानामिति मन्त्रेण द्वितीयार्घ्यं च दधात्

उदुत्यमिति मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः – अध्यात्मं रोहितादित्यदैवत्यम् देवते – आर्षी
गायत्री छन्दः – चित्रं देवानामिति मन्त्रस्य त्रिष्टुप् छन्दः – सूर्यार्घ्यप्रदाने विनियोगः

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥१॥

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आप्राद् द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुष्टश्च ॥२॥

६. तत उदस्य केतव इत्यादि सौरमन्त्रान् यथाकामं जपेत्

उदस्य केतव इति सूक्तस्य प्रथमादिपञ्चमन्त्राणां ब्रह्मा ऋषिः – प्रथममन्त्रस्य अनुष्टुप्,

द्वितीयत्रितीययोः जगती, चतुर्थपञ्चमयोः त्रिष्टुप् छन्दांसि – जपे विनियोगः

उद्दस्य केतवो दिवि शुक्रा भ्राजन्त ईरते ।

आदित्यस्य नृचक्षसो महिव्रतस्य मीढुषः । १ ।

दिशां प्रज्ञानां स्वरयन्तमर्चिषा सुपक्षमाशुं पतयन्तमर्णवे ।

स्तवाम् सूर्यं भुवनस्य गोपां यो रश्मिभिर्दिशा आभाति सर्वाः । २ ।

यत्प्राङ् प्रत्यङ् स्वथया यासि शीभं नानास्त्रपे अहनी कर्षिमायया ।

तदादित्य महि तत्ते महि श्रवो यदेको विश्वं परि भूम जायसे । ३ ।

विपश्चितं तरणिं भ्राजमानं वहन्ति यं हरितः सप्त ब्रह्मीः ।

सुताद्यमत्रिर्दिवमुनिनाय तं त्वा पश्यन्ति परियान्तमाजिम् । ४ ।

मा त्वा दभन्परियान्तमाजिं स्वस्ति दुर्गां अति याहि शीभम् ।

दिवं च सूर्य पृथिवीं च देवीं महोरात्रे विमिमानो यदेषि । ५ ।

उद्धयं तमसस्परीति मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः – आयुः बृहस्पतिः अश्विनौ च देवताः –

अनुष्टुप् छन्दः – जपे विनियोगः

उद्धयं तमसस्परि गोहन्तो नाकमुत्तमम् । देवं देवत्रा सूर्यमग्नम् ज्योतिरुत्तमम् ॥

७. अथ गायत्रीजपप्रकारः

आया॑तु वरदा॒ देवी॒ अक्षरं॒ ब्रह्मस्मि॒तम्॒ । गायत्री॑ छन्दसां॒ मातेदं॒ ब्रह्म जुष्टस्वं॒ नः॒ ।
 ओऽजो॑सि॒ सहोऽसि॒ बलमसि॒ भ्राजोऽसि॒ देवानां॒ धामनामासि॒ विश्वमसि॒ विश्वायु॒ –
 – स्सर्वमसि॒ सर्वायुरभिभूरो॒ गायत्रीमावाहयामि॒ ।

इति गायत्रीमावाहा॒ गायत्रीविनियोगं॒ स्मृत्वा॒ यथाक्षरं॒ दैवतं॒ रूपञ्च॒ मनसि॒ समाधाय॒

अष्टकादशादि॒ संख्यान्वितां॒ प्रणवव्याहृतिपूर्विकां॒ प्रणवान्तां॒ गायत्री॑ जपेत्॒ ।

प्रणवस्य॒ ब्रह्मा॒ ऋषिर्देवी॒गायत्री॒ छन्दः॒ परमात्मा॒ देवता॒ । महाव्याहृतीनां॒ प्रजापतिः॒

ऋषिः॒ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि॒ अग्निवाव्यादित्या॒ देवताः॒

गायत्र्याः॒ विश्वामित्र॒ ऋषिगयत्री॒ छन्दः॒ सविता॒ देवता॒ जपे॒ विनियोगः॒

८. प्रार्थना

पश्येमेति॒ सूक्तस्य॒ ब्रह्मा॒ ऋषिः॒ – सूर्यो॒ देवता॒ – प्राजापत्यागायत्री॒ छन्दः॒ – प्रार्थनायां॒
 विनियोगः॒

पश्येम शरदः शतम् । १ । जीवेम शरदः शतम् । २ ।

बुध्येम शरदः शतम् । ३ । रोहेम शरदः शतम् । ४ ।

पूषेम शरदः शतम् । ५ । भवेम शरदः शतम् । ६ ।

भूयेम शरदः शतम् । ७ । भूयसीः शरदः शतात् । ८ ।

इन्द्र जीवेति सूक्ष्य ब्रह्मा ऋषिः – इन्द्रादयो मन्त्रोक्ताः देवताः – गायत्री छन्दः – प्रार्थनायां विनियोगः

इन्द्रं जीवं सूर्यं जीवं देवां जीवां जीव्यासंमहम् । सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥

९. सावित्रीविसर्जनम्

स्तुता मयेति सूक्ष्य ब्रह्मा ऋषिः – गायत्री देवता – पञ्चपदाऽतिजगती छन्दः – सावित्रीविसर्जने विनियोगः

स्तुता मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्तां पावमानी द्विजानाम् ।

आयुः प्राणं प्रजां पशुं कीर्ति द्रविणं ब्रह्मवर्चसम् ।

महां दत्त्वा व्रजत ब्रह्मलोकं ॥

इति गायत्रीं विसृज्य

१०. कृताज्जलिभूम्यलग्नपादमूलो भूलग्नैकचरणो भूलग्नैकचरणार्द्धमात्रो वा
यथार्थमुपतिष्ठेत्

उदीरणा इति मन्त्रस्य अथर्वा ऋषिः – भूमिर्देवता – अनुष्टुप् छन्दः – उपस्थाने विनियोगः

उदीरणा उतासीनास्तिष्ठन्तः प्रक्रामन्तः ।

पदभ्यां दक्षिणसव्याभ्यां मा व्यथिष्महि भूम्याम् ॥

सूर्यस्येति पञ्चमन्त्राणां – ब्रह्मा ऋषिः – मन्त्रोक्ताः देवताः – प्रथममन्त्रस्य विराट्पुरस्ताद्
बृहती द्वितीयस्य पुर उष्णिक् त्रितीयपञ्चमयोः आर्षीगायत्री चतुर्थस्य विरात्विषमागायत्री
छन्दांसि – ऊपरस्थासौ विनियोगः

सूर्यस्यावृतमन्वावर्ते दक्षिणामन्वावृतम् ।

सा मे द्रविणं यच्छतु सा मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

दिशो ज्योतिष्मातीरभ्यावर्ते ।

ता मे द्रविणं यच्छतु ता मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

सप्तऋषीनभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छतु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

ब्रह्माभ्यावर्ते ।

तन्मे द्रविणं यच्छतु तन्मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

ब्राह्माँ अभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छतु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

असपलमिति सूक्ष्य – अथर्वा ऋषिः – मन्त्रोक्ताः देवताः – प्रथमस्य अनुष्टुप्, द्वितीयस्य
सप्तपदाबृहतीगर्भातिशक्वरी छन्दसी – उपस्थाने विनियोगः

असप्लं पुरस्तात्पश्चान्नो अभयं कृतम् ।

सविता मा दक्षिणत उत्तरान्मा शचीपतिः । १ ।

दिवो मादित्या रक्षन्तु भूम्या रक्षन्त्वग्नयः ।

इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्तादश्चिनावभितः शर्म यच्छताम् ।

तिरश्चीनध्या रक्षतु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतः सन्तु वर्म ॥ २ ॥

यस्मात्कोशादिति सूक्तस्य भृगवङ्गिरा ब्रह्मा ऋषिः – परमात्मा देवाश्च देवताः – त्रिष्टुप् छन्दः – उपस्थाने विनियोगः

यस्मात्कोशादुदभराम वेदं तस्मिन्नन्तरव दध्म एनम् ।

कृतमिष्टं ब्रह्मणो वीर्येऽण तेन मा देवास्तपसावतेह ॥

सायंसन्ध्योपासना

१. प्राञ्चुख उदञ्चुख ऐशान्याभिमुखो वा भूत्वा मणिबन्धपर्यन्तं हस्तौ जानुपर्वन्तं पादौ च
प्रक्षाल्य मुखं च सम्भूज्य ऊर्ध्वजानुरूपविश्व त्रिराचामेत्

जीवास्थेति पञ्चमन्त्रात्मक सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – प्रथममन्त्रस्य आसुर्यनुष्टुप्
द्वितीयस्य साम्न्यनुष्टुप् तृतीयस्य आसुरीगायत्री चतुर्थस्य साम्न्युष्णिक् छन्दांसि –
आचमने विनियोगः

जीवा स्थं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । १ ।

उपजीवा स्थोपं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । २ ।

संजीवा स्थं सं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । ३ । (इति त्रिराचम्य)

जीवला स्थं जीव्यासं सर्वमायुर्जीव्यासं । ४ । (इति आकुञ्जितोष्टमास्यं

द्विः प्रमृज्य पाणिं प्रक्षाल्य सब्यं पाणिं पादौ च प्रोक्ष्य सजलकरेण शिरश्शक्षुषी नासिके

श्रोत्रे चालभ्य

इन्द्रं जीवेति सूक्तस्य ब्रह्मा ऋषिः – इन्द्रादयो मन्त्रोक्ताः देवताः – गायत्री छन्दः
आत्मानुमन्त्रणे विनियोगः

इन्द्रं जीवं सूर्यं जीवं देवा जीवा जीव्यासमहम् । सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥ (इति
हृदयमनुमन्त्रयेत्)

२. आपोहिष्ठेति सूक्तस्य सिन्धुद्वीप ऋषिः अपानपात् सोम आपश्च देवताः – गायत्री
छन्दः – मार्जने विनियोगः

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥ १ ॥
यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥ २ ॥
तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥ ३ ॥
ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्वर्णीनाम् । अपो याचामि भेषजम् ॥ ४ ॥ – (इति
प्रतिमन्त्रं सजलकुशैः शिरोऽभिषिञ्चेत्)

३. प्राणायामं कुर्यात्

ॐकारस्य ब्रह्मा ऋषिः दैवीगायत्री छन्दः परमात्मा देवता । भूर्भुवस्वरित्यासां
प्रजापतिः ऋषिः गायत्री त्रिष्टुप् जगतीति क्रमेण छन्दांसि अग्निवाख्यादित्या देवताः।
जनदिति व्याहृतेः प्रजापतिः ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः चन्द्रमा देवता ।

वृथत्करत्गुहन्महच्छमोमित्यासां प्रजापतिः ऋषिः बृहती छन्दः चिन्त्ररथो देवता ।

गायत्र्याः विश्वामित्र ऋषिः गायत्री छन्दः सविता देवता । गायत्रीशिरसः प्रजापतिः

ऋषिः यजुरछन्दः ब्रह्माग्निवाय्वादित्या देवताः प्राणायामे विनियोगः

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ जनत् ॐ वृथत् ॐ करत् ॐ गुहत् ॐ महत्

ॐ तत् ॐ शं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गा देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात्

ओमापोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ।

दक्षिणाङ्गुष्ठेन दक्षिणनासापुटं सम्मीङ्घ वामनासापुटेन शनैः शनैः वायुमाकृष्योदरं

परिपूर्य अपराभिश्चतुर्भिरन्गुलीभिः यथायोगं वामनासापुटं सम्मीङ्घ कुम्भके एव

प्राणायाममन्त्रं यथाशक्तिर्त्रिवा जपित्वा शनैः शनैः दक्षिणनासापुटेन वायुं विरेचयेत्

४. पुनराचम्य

५. उत्तिष्ठन् अयोजालेति मन्त्रेण दक्षिणहस्तस्थं जलमभिमन्त्र्य त्रिसूत्सृजेत्

अयोजालेति स्मूलकस्या – ब्रह्मा ऋषिः – जातवेदाः सूर्यः वज्रश्च देवताः – अति
जगती छन्दः सूर्यार्थ्यप्रदाने विनियोगः

अयोजाला असुरा मायिनोऽयस्मयैः पाशैरङ्किनो ये चरन्ति ।

तांस्ते रथयामि हरसा जातवेदः सहस्रऋषिः सपलान्प्रमृणन्पाहि वज्रः ।

६. तत आसीनः उद्घेदभिश्रुतामधमिति सूकेन सूर्यमुपतिष्ठेत्

उद्घेदभिश्रुतामधमिति मन्त्रस्य सुकक्षः ऋषिः गायत्री छन्दः सूर्यो देवता उपस्थाने

विनियोगः

उद्घेदभि श्रुतामधं वृषभं नर्यापसं । अस्तारमेषि सूर्य ॥

७. अथ गायत्रीजपप्रकारः

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम् । गायत्रीं छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः ।

ओऽजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धामनामासि विश्वमसि विश्वायु —

— सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो गायत्रीमावाहयामि ।

इति गायत्रीमावाह्य गायत्रीविनियोगं स्मृत्वा यथाक्षरं दैवतं रूपञ्च मनसि समाधाय

अष्टैकादशादि संख्यान्वितां प्रणवव्याहृतिपूर्विकां प्रणवान्तां गायत्रीं जपेत् ।

प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिर्देवीगायत्री छन्दः परमात्मा देवता । महाव्याहृतीनां प्रजापतिः

ऋषिः गायत्र्युष्णिगनुषुप्तचन्दासि अग्निवाव्यादित्या देवताः

गायत्र्याः विश्वामित्र ऋषिर्गायत्री छन्दः सविता देवता जपे विनियोगः

८. प्रार्थना

पश्येमेति सूक्ष्म्य ब्रह्मा ऋषिः – सूर्यो देवता – प्राजापत्यागायत्री छन्दः – प्रार्थनायां
विनियोगः

पश्येम शरदः शतम् । १ । जीवेम शरदः शतम् । २ ।

बुध्येम शरदः शतम् । ३ । रोहेम शरदः शतम् । ४ ।

पूर्षेम शरदः शतम् । ५ । भवेम शरदः शतम् । ६ ।

भूयेम शरदः शतम् । ७ । भूयसीः शरदः शतात् । ८ ।

इन्द्र जीवेति सूक्ष्म्य ब्रह्मा ऋषिः – इन्द्रादयो मन्त्रोक्ताः देवताः – गायत्री छन्दः –

प्रार्थनायां विनियोगः

इन्द्रं जीवं सूर्यं जीवं देवा जीवा जीव्यासमहम् । सर्वमायुर्जीव्यासम् ॥

९. सावित्रीविसर्जनम्

स्तुता मयेति सूक्ष्म्य ब्रह्मा ऋषिः – गायत्री देवता – पञ्चपदाऽतिजगती छन्दः –
सावित्रीविसर्जने विनियोगः

स्तुता मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्तां पावमानी द्विजानाम् ।

आयुः प्राणं प्रजां पशुं कीर्ति द्रविणं ब्रह्मवर्चसम् ।

महां दत्त्वा व्रंजत ब्रह्मलोकं ॥

इति गायत्रीं विसृज्य

१०. कृताञ्जलिर्भूम्यलग्नपादमूलो भूलग्नैकचरणो भूलग्नैकचरणार्घमात्रो वा

यथार्थमुपतिष्ठेत्

उदीरणा इति मन्त्रस्य अर्थवा ऋषिः – भूमिर्देवता – अनुष्टुप् छन्दः – उपस्थाने विनियोगः

उदीरणा उतासीनास्तिष्ठन्तः प्रक्रामन्तः ।

पदभ्यां दक्षिणसव्याभ्यां मा व्यथिष्महि भूम्याम् ॥

सूर्यस्येति पञ्चमन्त्राणां – ब्रह्मा ऋषिः – मन्त्रोक्ताः देवताः – प्रथममन्त्रस्य विराट्पुरस्ताद्
बृहती द्वितीयस्य पुर उष्णिक् त्रितीयपञ्चमयोः आर्षीगायत्री चतुर्थस्य विरात्विषमागायत्री
छन्दांसि – ऊरस्थासौ विनियोगः

सूर्यस्यावृतमन्वावर्ते दक्षिणामन्वावृतम् ।

सा मे द्रविणं यच्छतु सा मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

दिशो ज्योतिष्मतीरभ्यावर्ते ।

ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

सप्तऋषीनभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

ब्रह्माभ्यावर्ते ।

तन्मे द्रविणं यच्छतु तन्मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

ब्राह्मणां अभ्यावर्ते ।

ते मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥

असपलमिति सूक्तस्य – अथर्वा ऋषिः – मन्त्रोक्ताः देवताः – प्रथमस्य अनुष्टुप्, द्वितीयस्य
सप्तपदाबृहतीगर्भातिशक्वरी छन्दसी – उपस्थाने विनियोगः

असपलं पुरस्तात्पश्चान्तो अभयं कृतम् ।

सविता मा दक्षिणत उत्तरान्मा शचीपतिः । १ ।

दिवो मादित्या रक्षन्तु भूम्या रक्षन्त्वग्नयः ।

इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्तादक्षिनावभितः शर्म यच्छताम् ।

तिरश्चीनध्या रक्षतु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतः सन्तु वर्म ॥ २ ॥

यस्मात्कोशादिति सूक्तस्य भृगवज्ञिरा ब्रह्मा ऋषिः – परमात्मा देवाश्च देवताः – त्रिष्टुप् छन्दः
– उपस्थाने विनियोगः

यस्मा_त्कोशा_दु_दभरा_म् वे_दं तस्मि_न्नतरव् दध्म एनम् ।

कृ_तमि_ष्टं ब्रह्मा_णो वीर्य॑ण् ते_न मा दे_वा स्तप्_सा_वते_ह ॥